

# UN TRATAT DE REFERINȚĂ ÎN PSIHLOGIA ȘI MEDICINA ROMÂNEASCĂ

*A reference handbook in Romanian psychology and medicine*

Prof. Dr. Sorin Riga, Prof. Dr. Dan Riga

*Membri titulari ai Academiei Oamenilor de Știință din România*

*Revista Medicală Română* – editată sub egida *Asociației Medicale Române* – în rubrica sa permanentă *CINSTE CĂRȚII*, creată de dr. Grigore BUȘOI (editorul șef al revistei) prezintă excelențele românești în domeniul medicinei și sănătății, științei și culturii, cu o accentuată dimensiune educațională bio-psiho-socială și formatoare (relevante de unul dintre principiile de aur ale culturii antice – *Homo non nascitur, sed fit*/Omul nu se naște cât se face).

**Tratat de psihopatologie și psihiatrie pentru psihologi**, autori Florin Tudose, Cătălina Tudose, Letiția Dobranici, publicat în *Editura Trei (Colecția Psihologie Psihoterapie)*, București, 2011, este o dovadă remarcabilă înscrisă în formarea specialiștilor și educația/învățătura continuă multi- și pluridisciplinară, atât de necesară în societatea globală a cunoașterii și comunicării.

Volumul – elaborat de autori deja consacrați în specialitate de peste 25 de ani – este atât un *unicat*, cât și un *model de referință* pentru învățământul universitar din România și practica „psi” – psihologi, psihoterapeuți, psihiatri, împreună cu domeniile complementare.

Tratatul, format universitar (17/24 cm), 693 pagini, este structurat în 11 capitole, cuprinzând 753 de subcapitole, ierarhizate într-o riguroasă clasificare zecimală și este fundamentat prin 417 referințe bibliografice. A fost „construit” prin talentul și experiența multidimensională a autorilor – în plan clinic și didactic, medical și psihologic, organizațional și de cercetare.

*Rezultatul – de o excepțională valoare* – este dat de constituirea unui *adevărat instrument teoretico-*



*practic/manual înalt operațional*, „o busolă” de orientare, direcționare și comunicare în „oceanul” psihicului și comportamentului uman, pe „mările” în prefața de *medicină ↔ psihiatrie, filozofie ↔ psihologie, sănătate ↔ boli, psihopatologie ↔ psihoterapie și antropologie ↔ sociologie*.

*Cartea realizează performanța rară de a înmănunchea într-o sistematizare perfectă și coerență remarcabilă* – de echilibru, înțelegere și învățare – idei și concepte, răspunsuri și argumentări, demonstrații și clasificări. De aceea, tratatul reprezintă o demonstrație

de logică progresivă, de esență și claritate, de elocvență și concizie, în comunicarea și cunoașterea universului uman.

Din titlu – cartea devine *utilă*, din cuprins – *necesară*, iar din aprofundarea conținutului – *obligatorie*, pentru standardul universitar al tratatelor de marcă, pentru procesul de învățământ, pentru *educația psihologică/medicală continuă*.

Este un „arc peste timp” în *sinteza temporală: de la trecut* – nașterea, iar apoi evoluția și progresele psihiatriei – psihopatologiei – psihologiei – psihoterapiilor, la cele mai actuale achiziții ale *prezentului*, prelungite în perspectivele *de viitor*.

În performanță spațio-temporală, tratatul dezvoltă și un areal de *spațiu integrativ*: de la *neuroștiințe* la dimensiunea *bio-psiho-socială* a ființei umane, de la *medicină și antropologie*, la *filozofie și cultură*.

Medicina de familie constituie în România cea mai importantă forță a sistemului de sănătate privind asigurarea asistenței medicale a populației – din punct de vedere numeric, prin cei peste 11.000

de medici de familie. „Gradientul“ educațional – asistență primară – medicină preventivă, (psih) profilactică – orientat de la comunitate → la familie → la individ este fundamentat consistent în tratat, cu precădere în 5 (cinci) capitole: *Normă, normalitate, comportament normal* (cap. 2), *Sănătate și boală mintală* (cap. 3), *Personalitatea normală și patologică* (cap. 4), *De la psihosomatică la somatizare* (cap. 7), *Psihoterapiile* (cap. 10) – cu relevare mai ales în *Terapiile familiale* (subcapitol 10.5) și *Medicul ca psihoterapeut* (subcapitol 10.6).

Calitățile etalate – de această „enciclopedie“ modernă *a funcționării creier – psihic – comportament*, în registru de *psihonormalitate ↔ psihopatologie*, determină importanța și aria largă de utilitate/utilizare multidisciplinară a tratatului: de la *medicina de familie, generală, internă*, la *neurologie, gerontologie, geriatrie* la *psihiatrie, psihosomatică, psihologie, medicina stresului* și la *științele comportamentului, comunicării, educației*.